

fortolkes således, at disse bestemmelser indebærer en forpligtelse til at kortlægge fersk overfladevand som »vand, der er berørt af forurening« og til som følge heraf i overensstemmelse med direktivets artikel 3, stk. 2, at udpege alle kendte jordområder, hvorfra der er afstrømning til sådant vand, og som bidrager til forureningen, som »sårbare zoner«, når dette vand indeholder en større nitratkoncentration end 50 mg/l, og når den pågældende medlemsstat finder det godtgjort, at udledningen af kvælstofforbindelser, der stammer fra landbruget, »bidrager væsentligt« til denne samlede nitratkoncentration.

- 2) Gennemgangen af de forelagte spørgsmål har intet frembragt, der kan påvirke gyldigheden af direktiv 91/676.

(¹) EFT C 295 af 27.9.1997.

DOMSTOLENS DOM

(Femte Afdeling)

af 29. april 1999

i sag C-311/97, Royal Bank of Scotland plc mod Elliniko Dimosio (den hellenske stat) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Diikitiko Protodikio Pirea) (¹)

(»Fri etableringsret — skattelovgivning — skat af aktieselskabers indtægt«)

(1999/C 204/22)

(Processprog: græsk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-311/97, angående en anmodning, som Diikitiko Protodikio Pirea (Grækenland) i medfør af EF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, Royal Bank of Scotland plc mod Elliniko Dimosio (den hellenske stat), at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af EØF-traktatens artikel 7 (EF-traktatens artikel 6 og EF-traktatens artikel 52, har Domstolen (Femte Afdeling), sammensat af formanden for Første Afdeling, P. Jann, som fungerende formand for Femte Afdeling, og dommerne J.C. Moitinho de Almeida, D.A.O. Edward, L. Sevón og M. Wathelet (refererende dommer); generaladvokat: S. Alber; justitssekretær: fuldmægtig L. Hewlett, den 29. april 1999 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

EF-traktatens artikel 52 og 58 skal fortolkes således, at de er til hinder for en lovgivning i en medlemsstat som den i hovedsagen omhandlede skattelovgivning, når denne lovgivning ikke giver selskaber, der er hjemmehørende i en anden medlemsstat, og som driver

virksomhed i den førstnævnte medlemsstat gennem en fast virksomhed i denne stat, den samme mulighed for en lavere udbytteskat, som alene virksomheder, der er hjemmehørende i den førstnævnte medlemsstat, har, da situationen for disse to kategorier af selskaber ikke adskiller sig objektivt på en måde, der berettiger en sådan forskelsbehandling.

(¹) EFT C 331 af 1.11.1997.

DOMSTOLENS DOM

af 4. maj 1999

i sag C-262/96, Sema Sürül mod Bundesanstalt für Arbeit (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sozialgericht Aachen) (¹)

(»Associeringsaftalen EØF-Tyrkiet — associeringsrådets afgørelse — social sikring — princippet om forbud mod forskelsbehandling på grundlag af nationalitet — direkte virkning — tyrkisk statsborger, der har opholdstilladelse i en medlemsstat — ret til børnetilskud på samme betingelser som denne stats borgere«)

(1999/C 204/23)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-262/96, angående en anmodning, som Sozialgericht Aachen (Tyskland), i medfør af EF-traktatens artikel 177 (tidligere artikel 177) har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, Sema Sürül mod Bundesanstalt für Arbeit, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af visse bestemmelser i associeringsrådets afgørelse nr. 3/80 af 19. september 1980 om anvendelsen af De Europæiske Fællesskabers medlemsstaters sociale sikringsordninger på tyrkiske arbejdstagere og på deres familiemedlemmer (EFT 1983 C 110, s. 60), har Domstolen, sammensat af præsidenten, G.C. Rodríguez Iglesias, afdelingsformændene J.-P. Puissochet, G. Hirsch og P. Jann samt dommerne J.C. Moitinho de Almeida, C. Gulmann, J.L. Murray, D.A.O. Edward, H. Ragnemalm, L. Sevón og R. Schintgen (refererende dommer); generaladvokat: A. La Pergola; justitssekretær: assisterende justitssekretær H. von Holstein, den 4. maj 1999 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Artikel 3, stk. 1, i associeringsrådets afgørelse nr. 3/80 af 19. september 1980 om anvendelsen af De Europæiske Fællesskabers medlemsstaters sociale sikringsordninger på tyrkiske arbejdstagere og deres familier skal fortolkes således, at den forbyder en medlemsstat at kræve, at en tyrkisk arbejdstager, som henhører under denne afgørelses anvendelsesområde, og som har tilladelse til at opholde sig på statens område, men som i værtsmedlemsstaten kun har en midlertidig opholdstilladelse, som